

Højres indsigtfulde Ordfører paa det finansielle Omraade, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bråmsen), angaaende denne Formue- og Indkomstskat, idet det ærede Medlem overfor mig hævdede, at Beregningen af dens Provenu ikke var sikker. Jeg vil hertil sige, at nu er den altsaa gjort op for Finansaaret 1913—14 til 17,900,000 Kr. Hvis man nu vil spørge: Er dette Beløb indkommet, eller vil det indkomme for dette Finansaar, kan jeg dertil svare, at ved den Opgørelse, som fandt Sted ved Februar Maanedes Slutning — og senere har jeg ingen Opgørelse fra Statsbogholderiet — vedrørende Indtægter og Udgifter i disse 11 Maaneder af Finansaaret, var der allerede indkommet paa Formue- og Indkomstskatten 18,300,000 Kr., altsaa 400,000 Kr. mere, end der nu paaregnes igennem denne Forøgelse, som Skatten har faaet ved Tillægsbevillingslovsforslaget. Dette synes da at være et tilstrækkeligt Bevis for, at ogsaa de 17,900,000 Kr. vil indkomme, siden der allerede er indkommet 400,000 Kr. mere efter de 11 Maaneders Forløb. Men ganske sikkert kan der heller ikke ventes noget større Beløb derudover, fordi i Virkeligheden Skattens to Halvdele allerede er indkommet i Statskassen. Paa den anden Side har jeg ogsaa ladet undersøge, hvorledes det stillede sig i andre Finansaar med Marts Maaned og senere Maaneder, om dette gjorde nogen Forskel med Hensyn til det Beløb, der allerede var indkommet i Februar, og det viser sig da, at det kun er med ganske ubetydelige Beløb, der her kan fremkomme en Forskel, saa jeg tør gaa ud fra, at der ganske sikkert vil indkomme i Finansaaret 1913—14 noget over 18 Mill. Kr. Men dette viser ogsaa paa den anden Side, at det Beløb, som er anslaaet paa det indeværende Aars Finanslov, 20 Mill. Kr., ganske utvivlsomt vil komme til Stede, idet man for det første Halvaars Vedkommende kan regne sikkert med de 10 Mill. Kr., som rigeligt er indkommet i sidste Halvdel af forrige Finansaar, og efter al menneskelig og rimelig Sandsynlighed vil kunne regne med større Beløb senere, saa Skatten i 1914—15 snarere vil gaa ind med omtrent 21 Mill. Kr. end med de anslaaede 20 Mill. Kr. Jeg siger ikke dette for i nogen Maade atter at

rejse en Diskussion med det ærede Medlem om Sandsynligheden af disse Tal, men jeg vil kun sige, at jeg nu har noget mere at støtte mig til, end da jeg havde den Ære at føre denne Debat med det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds, nemlig en Opgørelse af, hvorledes det virkelig stiller sig for Finansaaret 1913—14.

For 1913—14 er Indtægten altsaa gjort op til 124,600,000 Kr. Naar jeg saa vender mig til Udgiften og lægger sammen den Udgift, som er paa Finansloven, baade løbende Udgifter og paa § 26, og paa Tillægsbevillingslovsforslaget, saa faar jeg et Beløb af 135,300,000 Kr. Dette giver saaledes en Merudgift af 10,700,000 Kr. for Finansaaret 1913—14 i Forhold til Indtægten, og dette ser jo ret skræmmende ud. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at efter al den Erfaring, vi har, om Forholdet mellem Indtægt og Udgift og med Udgifternes Afholdelse, saa vil det ikke stille sig saaledes, som dette Tal kunde vise. Det er nemlig saaledes, at Genbevillinger og Udskydelser af Bevillinger stiller sig Aar efter Aar paa den Maade, at det drejer sig om et Beløb af 6 Mill. Kr. Jeg tror, at man uden at være for dristig, uden at støtte sig til rent tilfældige Beregninger, derimod støttende sig til gode Erfaringer, kan gaa ud fra, at der fra disse 10,700,000 Kr. vil være at drage et Beløb paa 6 Millioner, saa at man naar ned til 4,700,000 Kr. Yderligere kan man derfra drage en Del af Bevillingen til de militære overordentlige Foranstaltninger; efter Forsvarsministerens Oplysninger allerede i det andet Ting maa der endnu fradrages 1 Mill. Kr., som ikke vil komme til Udbetaling. Man naar da ned til 3,700,000 Kr. Jeg tror nu i og for sig heller ikke, at dette Beløb vil komme frem; jeg tror meget snarere, at Indtægt og Udgift vil balancere, og jeg skal straks sige, hvilke Vidnesbyrd jeg har derom. Men jeg maa maaske først sige dette, at hvis der virkelig skulde fremkomme en større Udgift end Indtægt, var det i alt Fald ikke noget, som kunde skræmme dette høje Tings Medlemmer. Thi i dette Finansaar, om hvilket jeg taler, 1913—14, vil der blive anvendt af overordentlige Bevillinger til Forsvaret mellem 7 og 8 Mill. Kr., og man er gaaet ud fra, baade fra